

Rimski cest
Navedel je
volih

SLOVENSKI NAROD.

Izbija svak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrške dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petiti-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ravnopravnost pri železnicah.

Železniški minister Wittke je dogospodaril. Včeraj je stopil v zaslužni pokoj. Zunanji povod njegovega odstopa je pač velikansko prekoračenje proračunov pri gradnji nove železnice v Trst, dasi je na drugi strani pač gotovo, da bi morali morda še desetletja čakati na to železnico, če bi se ne bilo z gradbo začelo nekako na slepo.

Po Wittku bodo žalovali samo krščanski socialisti, katerim je šel bivši železniški minister povsod na roke, koder je mogel. Druge stranke ne bodo po njem žalovale, najmanj še Slovenci. Sicer je nova železnica v Trst za en del Slovencev velike važnosti, ali Wittke se pri gradnji ni oziral na Slovence nego je imel pred vsem pred očmi koristi drugih dežel, povrh pa nam je bil v narodnostnem oziru skrajno nasproten.

Pri c. k. državnih železnicah priznavajo ravnopravnost slovenskega jezika samo na Kranjskem in na Primorskem, ne pa tudi na Štajerskem in na Koroškem.

Kako daleč sega v tem oziru sovrážnost odločilnih krogov, zato naj navedemo danes značilen zgled.

Neka narodna firma v Ljubljani je po družbi „The Globus Limited“ na Dunaju dala na raznih železniških postajah nabiti reklamne plakate. Omislila si je dvojezične plakate in jih hotela nabiti samo na postajah, ki leže na slovenskem ozemlju.

Proti afiširanju teh dvojezičnih plakatov na Kranjskem in na Primorskem ni bilo ugovora. Pač pa je družba „The Globus Limited“ omenjeni narodni firmi naznanila, da na postajah št. Peter v Savinski dolini, Trbiž, Žabnica-Višarje in Polzela-Braslovče ne sme nabiti dvojezičnih plakatov, marveč da se smejo nabiti le samonemški plakati.

Postaje št. Peter, Polzela-Braslovče, Trbiž in Žabnica-Višarje leže vse na

slovenskem ozemlju in na teh postajah je prepovedano nabijati dvojezične lepake, na teh postajah je prepovedan slovenski jezik.

Seveda smo se takoj pobrigali, kdo si je devolil to brezprimerno nesramnost, da na postajah na slovenskem ozemlju prepoveduje nabijanje plakatov, na katerih je tekst dvojezičen, nemški in slovenski.

In dognali smo tudi, kdo je izdal to impertinentno prepoved. To prepoved je izdalo c. k. državno-železniško ravnateljstvo v Beljaku.

To prepoved je nekaj tako nečuvnega, nekaj tako predrznega, da kaj takega svet še ni videl.

Povsod po svetu so na postajah nabiti plakati v najrazličnejših jezikih. Dobe se francoski in angleški plakati na Ruskem in v Italiji; nemški se dobe na Francoskem in na Španskem, sploh se pušča v tem oziru ljudem popolna svoboda. Plakati imajo vendar kupčijski namen in trgovec razobeša povsod samo plakate v tistem jeziku, glede katerega misli, da mu bo koristil. Ob sebi se razume, da na slovenskem ozemlju koristijo trgovec slovenski plakati in samo ob sebi je umljivo, da bo naroden trgovec na slovenskih tleh afiširal vsaj dvojezične plakate, če ne samoslovenskih.

Manjka nam besed, da bi po zasluženi ožigosali početje ravnateljstva državnih železnic v Beljaku. Celo južna železnica ne dela afiširanju dvojezičnih plakatov na Štajerskem in Koroškem nobenih ovir, dasi sicer o ravnopravnosti neče ničesar slišati. C. k. državna železnica pa prekaša še južno železnico v narodni nestrpnosti in si dovoljuje prepovedovati na slovenskih tleh afiširanje plakatov z dvojezičnim besedilom.

Vsaka stvar ima svojo mejo, celo slovenska potrpežljivost. Tudi ravnateljstvu državnih železnic se da priti do živga. Na eni strani pričakujemo, da

bodo poslanci Wittkovemu nasledniku primerno pojasnili stališče, na drugi strani pa naj tudi slovenske občine store svojo dolžnost. Koder državne železnice nečejo respektirati ravnopravnosti, tam naj občine odbijajo klin s klinom. Vsaka občina lahko železnici dela toliko ovir in težav in sitnosti in stroškov, da se bo celo nemška borniranost uнесla.

Vojna na Daljnem Vztoku.

O baltiskem t rodovju.

Poročevalec »Daily Mail« javlja iz Saigona:

Med bivanjem ruskega brodograja o zalivu Kamrank je baje desertiralo več ruskih pomorščakov. Ko se je poročevalec vračal iz Kamranka, je videl pri rtu St. James usidrane te-le transportne ladje: »Macedonija«, »Alemanija«, »Westminster«, »Caarden«, »Tsimco«, »Artemija«, »Helenhorn«, »Betanija«, »Batavija«, »Skripnos« in »Badenija«. Rusko brodogrje v zalivu Kamrank so tvorile te-le ladje: »Borodino«, »Aleksander III.«, »Knjaz Surovov«, »Oslablja«, »Sisoj Veliki«, »Navarin«, »Orel«, »Admiral Nahimov«, »Dmitrij Donskoj«, »Oleg«, »Avrora«, »Svjetlana«, »Almas«, »Izumrud«, »Zemčuga«, deset torpedovk in deset pomožnih križark.

Admiral Roždestvenski je imel svoje zastavo na oklopnici »Knjaz Surovov«, admiral Felkerzam pa na oklopnici »Oslablja«.

Iz Hongkonga pa se poroča: Parnik »Stettin« je videl pretekli teden 37 ruskih ladij, usidranih v zalivu Hongkong, 50 milj severno od zaliva Kamrank. V parnikovi bližini ste se pojavili dve ruski križarki, ki ste imeli veliko množino premoga na krovu, ter signalizirali, da se naj parnik ustavi. Ko je kapitan povoljno odgovoril na vsa vprašanja, se je parniku dovolilo nadaljevati svojo pot.

Parnik »Kosihang« je na potu v Bangkok srečal 44 ruskih vojnih ladij.

Ko se je vračal v Hongkong, je zopet srečal 22 vojnih ladij, ki pa niso bile podobne prejšnjim.

Ruska eskadra pri Port-Dayotu.

Agentura Havas javlja iz Saigona:

Rusko ladjevje je usidrano izven teritorijalnih voda pri Port-Dayotu, 40 milj severno od Kamranka in zaliva Bankhoe. Ruske, nemške in angleške transportne ladje se še nahajajo pri rtu St. Jacques in v reki Saigon. Francoska eskadra v Saigonu je dobila naročilo, da naj bo pripravljena, da štiti nevtralnost francoskih vod.

Amerika in eskadra admirala Roždestvenskega.

»Globe« poroča, da namerava admiral Roždestvenski pluti mimo Filipin. Ta vest je vzbudila v New-Yorku veliko pozornost. Ta eventualnost že opravičuje, da se ameriško brodogrje koncentruje v filipinskih vodah. V ameriških pomorskih krogih so mnenja, da bi si rusko brodogrje lahko izbralo pripravno in varno pristanišče v neštetih zalivih ob obali otoka Luzon, ali na mnogobrojnih malih otokih, ki se nahajajo severno in zapadno od obrežja, in tamkaj ostalo neopaženo dlje časa. V ministertvu vojne mornarice pa dvomijo o tem, da bi imel admiral Roždestvenski namen, posetiti Filipine.

Vprašanje o nevtralnosti.

»Daily Telegraph« se javlja iz Tokija:

O kršenju nevtralnosti s strani Francije še vedno razpravljajo japonski listi. Dosedanja cona treh milj se smatra za nezadostno in se vlada pozivlja, v smislu modernih zahtev spremeniti določbe glede nevtralnosti.

Nekateri listi nasvetujejo, naj se francoski teritorij smatra kot spadajoč v vojno okrožje, ako bi Francija še nadalje kršila nevtralnost.

Ruska armada v Mandžuriji.

»Ruskija Vjedomosti« cenijo rusko armado, ki ji sedaj poveljuje general Linevič, na 335 000 mož. Vseled izgub pri Mukdenu je število ruske armade padlo od 350.000 na 200.000 mož. Novi voji in sicer 4. armadni kor, dve strelski brigadi kavkaške kosaške divizije in baterij gorske artiljerije — štejejo 65 000 mož. Razen tega se je vrnilo k fronti 60 000 rezervistov in 10 000 ranjencev. Armada generala Andrvafkeva, poveljnika vladivostoškega okrožja, šteje 45.000 mož. Vladivostok je izbornu utrjen in bogato preskrbljen z živili in streljivom.

Japonska ojačenja.

»Daily Telegraph« se poroča iz Tokija:

Prestolno mesto je bilo v zadnjem času prenapolnjeno vojaštva. Vsi ti voji se odpošljejo maršalu Ojami v Mandžurijo. Japonci so že izpopolnili vse svoje izgube, ki so jih imeli v bitki pri Mukdenu. Ruska armada pa je v tem času baje dobila samo 42 000 mož novih vojov. General Linevič biva sedaj v Čangčunu.

Parlamentarni položaj.

Dunaj 2. maja. Prva točka jutrajšnje državnozbornske seje bo poročilo imunitetnega odseka glede izročitve posl. dr. Tavčarja. — Na to bo začela zbornica takoj razpravljati o carinskem tarifu. Ta teden ima zbornica tri, prihodnji teden pa štiri seje. Upajo, da bo mogoče v paralelnih sejah dognati carinski tarif in italijansko vseučiliščno predlogo.

Dunaj 2. maja. Mladčeški klub je imel danes popoldne sejo. Načelnik je poročal o svojih dogovorih z ministrom grofom Bylandt-Rheidtom kot zastopnikom ministrskega predsednika in o dispozicijah za predstoječe zasedanje češkega deželnega zbora. Klub je sklenil, da ne

LISTEK.

Knezova knjižnica XI. zv.

Izdaja Slovenska Matica. Uredil Fr. Levce.

I. Ivan Cankar: Križ na gori.

(Dalje.)

„Križ na gori“ je simboličen naslov Cankarjeve povesti, ki jo imenitno imenuje „ljubezensko zgodbo“. Koncem I. odstavka prvega poglavja, ko odhaja Mate v faro s sliko ter gleda za njim Hanca, že pravi Cankar: „Zakaj velik temen križ je stal na gori. Razprostrl je bil Mate roke in za njim je rdela večerna zarja, pred njim je ležala Globel v samotnem mraku. Velik temen križ se je bil vzdignil nad vasjo, križ nad odprtim grobom. Zazibal se je, polagoma se je pogrezal in je utonil v svetlobi, ki je bila razlita čez pol neba. . .“ In tisto nedeljo, ko je odšel Mate v tujino, zvonila je poldne Hanca, mežnarjeva hči, „stala je in mislila nevesele misli, oči so strmele v mračno cerkev. In tedaj se je prikazalo čudo očem, zastrtim od solza. Na visoki, sivi steni se je vzdignil od tal pa do stropa temen križ, umikal se je motnemu pogledu in se je dotikal neba,

njegova silna senca pa je legla preko vse globeli. . .“ Križana je bila namreč ljubezen Hančina, trpela je muke, ko je blodil umetnik Mate po krivih potih in simbol trpljenja je temni križ, tistega trpljenja, ki ga je trpela lepa duša mežnarjeve hčere, obratno pa je križ, ki se je dvigal nad Globeljo tudi znamenje smrti in teme, v katero so vkovani vsi, ki so prišli iz Globeli, kajti Globel je podobna pokopališču. Toda Hančina ljubezen je bila poveljučana, slavila je veliko zmagovalje in povzročila je, da je vstal Mate od mrtvih, se vrnil iz tujine na hrib nad Globeljo, in ko sta stala tu zgori s Hanco roko v roki, vzklopela je v njem moč in spoznal je, da je najvišje ljubezen, čudil se je, da je včasih sovražil Globel, ki jo obdajajo sence, katere more pregnati le ljubezen, gorka in sočutna. „Takrat je stal učitelj pred krčmo, obsenčil je oči z dlanjo in je gledal proti hribu. Tako se mu je zdelo, kakor da je bil zrastle tam gori na zlatordečem ozadju (za hribom, na katerem sta stala Hanca in Mate) silen križ, koprneč do neba; preko vse globeli je legla njegova široka senca, trepetala je in ugasnila; a nebo je zasijalo svetleje nad Globeljo, zapihal je večerni veter in

kakor v radostni slutnji je zašumelo drevje. . .“ Ta križ je simbol zmagovalne ljubezni, ki prinaša luč in življenje. S povestjo „Križ na gori“ je Cankar šel v svojem naziranju za stopinjo dalje kot v „Tujcih“ in „Na klancu“. Cankar je pozival prej na krut boj proti našim razmeram, direktno negiral je vse obstoječe, dokazoval, da je pošten človek, ki ima veliko dušo, že a priori, predno razmahne svoje sile, ubit in mrtev, ker plove nad njim zla usoda neskončne podlosti in laži. In vseled tega ignorira vsak resnično dober človek gnusno življenje, pusti gospodariti zlobi, katera je nepremagljiva, k večjemu da pljune nanjo pred žalostnim koncem, predno podleže vesoljni lumpariji. Taki akordi zvone iz „Tujcev“, kjer propade glavni junak, umetnik, daleč od domovine, s sovrážstvom v srcu do nje, podobno se zgodi s „studentom“ v romanu „Na klancu“, ker morajo poginiti vsi, ki so rojeni na Klancu, to je med nami, a vendar se zabliska prav na koncu romana kakor svetlo upanje, da bi bilo mogoče, da vstane nov zarod, ter prinese seboj moči in luči in da prerodi našo zemljo. V „Križu na gori“ pa je ta moment že popolnoma jasno povedan; Mate sam,

ki je doma iz Globeli, dobi pogum ter se odtrga od svojecev, a tudi on zapade za nekaj časa prav tistim nevarnostim ter hodi čisto podobno pot kot ljudje iz „Tujcev“ ali iz „Klanca“. Ze misli človek, da bo zadela Hanco enaka usoda kakor je umorila Franco iz „Klanca“, kar pokliče Mateja, ki je hotel končati zanikro življenje s skokom v valove: „Mate! Usmili se! . . .“ Bila je ljubezen Hančina. In Mate je bil vstal od smrti. Šel je k Godini, umetniku, ki ni pozabil domovine, nego, ki jo je ljubil z neizrečenim hrepenejem. „Če napravim kaj lepega, je porojeno iz domotožja“, mu je dejal Godina. In Mate je dejal: „Tudi jaz imam neizmerne bogastva; ob najstrašnejši uri, ko sem stal pred grobom, sem odprl oči in sem ugledal zaklad. . . Ni življenja brez ljubezni. . .“ Začutil je Mate v srcu — mladost, čudapolno življenje, ki ga čaka, zahrepenela mu je roka v prekipevačo moči — po nmetnosti, ker se mu je povrnila ljubezen, ki jo je izgubil, od mrtvih je vstala, ki jo je bil zakopal. Malodušen je bil, za to ker ni bilo ljubezni v njem. Ko se je vrnil v svojo izbo, z razmetanim, umazanim perilom, našel je na mizi pismo in je zavriskal od radosti in za-

jokal: „Ti draga, ti moj angel varuh!“ In še tisti večer se je napotil v domovino.

Stala sta Mate in Hanca na hribu nad Globeljo; Hanca mu je bila prišla naproti. Objel jo je okoli pasu, okrenila sta se počasi, težko so se ločile oči, strmeče navzdol. Oba pojmeta skupaj v svet ali vrmeta se nazaj, in še enkrat zreta v dolino, polno sene. „Dale so mi tebe, te tihe sence, svoj najlepši cvet — kako bi jih sovražil?“ pravi Mate. „Ozri se strani, Hanca, in poglej mi v obraz! Vrneva se, in takrat bodo veliki dnevi in takrat bo sijalo solnce tudi tja dol. . .“

Tak je kredo Cankarjev v ti povesti: Domovina ni izgubljena, v Globel bo posijalo solnce, ki ga bo privabila ljubezen. In ljubezen je prinesla Hanca.

Hančin značaj je angelsko čist. „Angel varuh“ je, pravi Cankar, „Križ na gori“ pa je povest svete ljubezni do ljube, ki je vzbudila gorko ljubezen do domovine, umetnosti, mladosti in življenja. Hančin značaj je izvrstno risan, lirčen in docela idealistično izveden. Fino je pogodil Cankar vdano, neizmerno požrtvovalno ljubezen Hančino v dialogu, v katerem je Cankar sploh mojster. Cankar zna karakterizirati v

bo delal ovir carinskemu tarifu.

Sprememba v železniškem ministrstvu.

Dunaj 2. maja. Ker je sekijski načelnik Wrba imenovan samo za voditelja železniškega ministrstva, iz tega sklepanja politiki, da je njegovo poslovanje le začasno. Definitivno se izpopolni železniški portfelj šele takrat, ko se izvede obljubljeno parlamentarizovanje ministrstva. Kakor prorokuje »Zeit«, postane železniški minister vodja nemške ljudske stranke dr. pl. Derschatta, ki je obrnil pozornost vladnih krogov nase z znanim svojim predlogom zaradi razmerja z Ogrsko.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta 2. maja. Ministrski predsednik grof Tisza je prispel danes sem ter je imel posvetovanja s predsednikom liberalne stranke, baronom Podmanickym, s finančnim ministrom Lukacsom in baronom Danielom. — Jutri pride grof Tisza h konferenci liberalne stranke. K slavnostim, ki se prirede na Dunaju na čast prisotnega saškega kralja, ne pride grof Tisza, temuž pride cesarju poročat o političnem položaju šele po odhodu saškega kralja.

Dogodki v Macedoniji.

Solun 1. maja. Blizu vasi Čire Kirčevo so Turki uničili 15 mož broječo bolgarsko četo, ki jo je vodil Jovančev, in pri kateri sta bila dva bolgarska častnika. Turkov je bilo 80 ter so imeli s seboj celo top. Bajso so našli Turki pri ubitih važne papirje. Drugo bolgarsko četo so zgrabili turški vojaki pri Kratovu. Bolgari so imeli 8 mrtvih, Turki pa štiri.

Pri Vladi Klisuri je bil zadnje dni boj med grško četo in turškimi vojaki. Sicer pa Turki puste, da Grki povsod izživajo Bolgare z grškimi barvami in zastavami.

Kreta.

Carigrad 2. maja. Prizadete velesile so vrhovnemu komisarju princu Juriju nujno svetovale, naj skuša doseči sporazumljenje z vstaši. Dosedaj so bila vsa taka prinčeva prizadevanja brezuspešna. Sploh je zavladala na otoku anarhija. Poslanci se ne brigajo za princa, ki jim zaman prigovarja, naj nadaljuje zbornica svoje delo, da tako pokaže, da je sprejela izjavo o združitvi z Grško zgolj iz strankinih interesov. Po celam otoku že vejejo grške zastave. V Retinu je ruski polkovnik naknadno dovolil, da se izobesi grška zastava.

Nemiri na Ruskem.

Varšava 2. maja. Vse prodajalne so zaprte in na ulicah ni skoraj nič prometa. Zvečer je bil zopet spopad med delavci iz vojaki; vojaki so ustrelili štiri osebe. Množica je namreč udrla v neko veliko žga-

njarno v predmestju Praga, a vojaki so oddali proti izrednikom dve salvi. Tudi dva vojaka sta bila ranjena.

Varšava 2. maja. Ponoči so se nemiri obnovili. Z vseh oken se je streljalo na vojaške patrulje, a kozaki so po vsakem strelu zaželi brez cilja na vse strani streljati ter so na ta način postrelili nad 50 oseb, med njimi več žensk in otrok. Čudno pa je bilo, da so bili povsod, kjer se je streljalo, takoj na mestu mrtvaški vozovi.

Lodž 2. maja. Tudi tukaj so bili včeraj spopadi med vojaštvom in delavci. Vojaki so na treh krajih streljali. Na Aleksandrovih cestih je vrgel nekdo proti vojakom bombo, ki pa ni napravila škode. Vojaki so zaželi streljati v hišo, v katero je zbežal atentator ter so pri tem usmrtili tri osebe. Prebivalstvo je skrajno razburjeno. 75 000 delavcev štrajka.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz 2. maja. Odbor odvetniške zbornice bo takoj, ko se sprejme zakon o ločitvi cerkve od države, tistim duhovnikom, ki so doktorji prava ali licencijati, podelil dovoljenje za izvrševanje odvetniške prakse.

Pariz 2. maja. Generalni svet se je izrekel za ločitev cerkve od države.

Dopisi.

Iz Lukovice. Dne 25. t. m. poslavljaj se je od nas c. kr. sodni pristav gospod Oskar Dev. Kako ljub in drag nam je bil poslavljajoči se in kako visoko čislani uradnik je bil, pokazala je mnogobrojna udeležba pri odhodnici, katero je njemu na čast priredilo tukajšnje pevsko društvo »Zarja« sporazumno z uradništvom imenovanega dne v salonu g. Veverja. Poleg polnočestevine udeležbe uradništva prihiteli so zgolj prvaki od blizu in daleč našega brdskega okrajja, da se udeležijo tega čestnega večera. Gospod Rus je kot društveni predsednik v presrčnem pozdravu nagovoril poslavljajočega in izrekel sožalje pevskega društva »Zarja« in vobče nad izgubo, ki nas vsled odhoda g. Deva tako nepričakovano in občutno zadene, ter se mu zahvalil v izkrenih besedah za blagodušno društveno delovanje kot pevovodja. Sodnik g. Žmavec je kaj lepo v svoji odkritosrčni in navdušeni nabitnici našteval zasluge drugega nam poslavljajočega, ki si jih je pridobil v našem sodnem okraju s svojim prikupljivim, miroljubnim in vzornim značajem, tako med občinstvom, kakor tudi med višjimi in nižjimi uradniki sploh ter tako dvignil kozarec g. Devu in njegovi dični rodbini, želeč, naj nas ohrani v trajnem spominu. Z navdušeno besedo zahvalil se je v imenu pevskega zbora odhajajočemu, kot svojemu pevovodji, društveni tajnik g. Bizjak za trud, s katerim je izvrševalne člane s tako ljubeznjivo in posnemanja vredno požrtvovalnostjo izobrazil. Pri tem izročil mu je krasno darilce — taktirko — katero mu je poklonilo pevsko društvo »Zarja« v znak velike hvaležnosti, želeč da bi

tudi nadalje kjerkoli bodril s petjem narodno izobrazbo. In tako so se med milo donečimi narodnimi in drugimi pesmimi, kar vrstile krasne govorce. Izmed teh nam je posebno omeniti ono g. Tomana in g. Osolina. Prvi je s toplo besedo naglašal, da vlada tudi v moravski dolini vsled izgube tako priljubljene kazenskega sodnika globoka žalost. On si je znal pridobiti s svojim nepristranskim obnašanjem splošno zaupanje občinstva. Razven tega bil je pa tudi vesel družabnik, kateri je vsako družbo znal zabavati. In ravno tako je slednji v imenu domačinov in kmetskega ljudstva s krepko in močato besedo poudarjal, da pozna veliko uradnikov, ali tako ljubeznivega moža, kakor je odhajajoči napram nam posestnikom, še ni srečal. Če ga kmet ni pozdravil, pozdravil je on kmeta in tako se je lupila skorja svojeglavnosti. Vidno ginjen zahvaljeval se je g. Dev vsestransko, trdeč, da niti misli ni, da uživa med ljudstvom toliko zaupanja in spoštovanja in da nas bo vedno z veseljem ohranil in prijazen in trajnem spominu, kakor naj tudi mi njega ohranimo. Ob prijetni in živahni zabavi bližal se je le prekmalo čas ločitve. Nekako duševna otožnost se nas je polastila, ko smo pozno v noči stiskali roko g. Devu in njegovi milostivi gospej soprogi in v marsikaterem očesu odevali so biseri slovesa. Škofjeloškem okraju pa le častitamo na pridobitvi tako izvrstnega, vestnega uradnika in družabnika, kakor je ravno gospod Oskar Dev. — K —

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 2. maja.

Predsedoval je župan Ivan Hribar. Za overovatelja zapisnika je imenoval obč. svetnika Franchettija in Lavrenčiča.

Naznanila.

Župan je govoril zahvalo odstovipšim članom občinskega sveta ter pozdravil novoizvoljene obč. svetnike.

Višja dekliška šola. Nadalje je prečital pismo, ki so ga podpisali mnogi starši učenk višje dekliške šole. Pismo je bilo naslovljeno na ravnateljstvo višje dekliške šole. Prošnja zahteva v prvi vrsti, naj se dovoli učenkam, ki obiskujejo pedagoški tečaj, da na zavodu samem polagajo zrelostni izpit; nadalje pa se naj izpopolni trgovski tečaj.

Društvo slovenskih književnikov in časnikaarjev Končno je župan naznanil, da se je ustanovilo v Ljubljani »Društvo slovenskih književnikov in časnikaarjev«. Poudarjal je, da ako je bila ustanovitve katerega slovenskega društva potrebna, bilo je potrebno to društvo. Naglašal je, da se ima ravno dobrohotnemu časnikaarstvu tudi mestna uprava za marsikaj zahvaliti. Zato je predlagal, naj mestna občina postane ustanovni član novega društva z doneskom 200 K. (Sprejeto z živahnimi »Dobro«-klici.)

Zapisnika zadnje in predzadnje seje sta se odobrila.

O izidu o letošnjih dopolnilnih volitvah v obč. svet je poročal obč. svetnik dr. Stare. (O izidu smo vsakikrat sproti poročali.) Volitve so se odobrile.

Volitev podžupana.

Za overovatelja je imenoval župan občinska svetnika dr. Tavčarja

in Lenčeta. Oddanih je bilo 26 glasov. 25 glasov je dobil doedanj podžupan dr. vitez Karol Bleiweis-Trsteniški, 1 glas pa dr. Ivan Tavčar. Župan je destital zopet izvoljenemu podžupanu, ki je izvolitev sprejel.

Volitev osmero stalnih odsekov.

Izvoljeni so bili večinoma soglasno sledeči občinski svetniki:

V personalni in pravni odsek: dr. Danilo Majaron (načelnik), Ivan Plantan, Josip Prosenec, dr. Josip Starč, Anton Svetek, dr. Ivan Tavčar, dr. K. Triller.

V finančni odsek: Alojzij Lavrenčič, Josip Lenče, dr. Danilo Majaron, Fran Mally, Josip Prosenec, Andrej Senekovič (načelnik), dr. Josip Starč, Anton Svetek, dr. K. Triller.

V policijski odsek: Fran Bergant, dr. vitez Karol Bleiweis-Trsteniški (načelnik), Engelbert Franchetti, Fran Grošelj, Alojzij Lavrenčič, Ub. pl. Trnkoczy, Josip Vidmar.

Všolski odsek: Jakob Dimnik, Fran Grošelj, Ivan Kežžar, Josip Kozak, Andrej Senekovič, Ivan Šubič (načelnik), Ubald pl. Trnkoczy.

V magistratni odsek: dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški, Jos. Lenče, Ivan Plantan, dr. Jos. Starč, Fran Žužek.

Vstavninski odsek: Josip Prosenec, dr. Josip Starč, Ivan Šubič, Ubald pl. Trnkoczy, Josip Turk, Ivan Velkoverh, Fran Žužek (načelnik).

V clepševalni odsek: Jak. Dimnik, Ivan Kežžar, dr. Dan. Majaron, Fran Mally (načelnik), Ivan Seunig, Ivan Šubič, Ivan Velkoverh.

V odsek za uboge: Fran Bergant, Eng. Franchetti, Fr. Grošelj, Josip Kozak, Ilija Predovič.

Dopolnilne volitve v posebne odseke.

Dopolnilne volitve v posebne odseke so sledeče izvršile:

V klavnično ravnateljstvo: dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški, Ilija Predovič.

V direktorij mestnega vodovoda: dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Grošelj.

V direktorij mestne elektrarne: Fran Grošelj.

V kanalizacijski odsek: dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški, Fr. Grošelj, Josip Turk.

V regulacijski odsek: Josip Turk.

V disciplinarno komisijo: dr. Josip Starč, Anton Svetek, dr. K. Triller.

V naborno komisijo: Ant. Gorše, Josip Turk.

V komisijo za odmero vojaških taks: Fran Bergant.

Zadeve finančnega odseka.

Obč. svetnik dr. Starč je poročal glede dodatnega kredita za poprave v mestni ljudski kopeli. Popravila in nove naprave so proračunjene na 525 K. Se je dovolilo.

Obč. svetnik Lenče je poročal o prošnji dirkališke zadruga za odpis stare najemščine v znesku 200 K. Prošnja se je uslišala.

Obč. svetnik Senekovič je poročal o magistratovem dopisu glede najemščine za mestno košnjo. Sklenilo se je, da se najemščina ne

pobira že pri licitaciji, košnji.

Isti poročevalec je poročal: panovem dopisu glede najemščine škega naučnega slovnika. Kup se je odklonil.

Končno je še poročal občinski svetnik Senekovič o prošnji »Slovenskega planinskega društva« za prispevek k nakupu foto grafičnega aparata za stereoskopske slike, da se slike najlepših kranjskih pokrajin nabavijo za mednarodno panoramno, kar bi bilo velike važnosti za promet tujcev. Dovolilo se je v t. namen 200 K.

Stavbne zadeve.

Obč. svetnik dr. Starč je poročal o podaljšanju kanala od Rimske ceste do Tržaške ceste. Ker zadeva ni nujna in tudi ni kredita se odloži naprava do drugega leta.

Isti poročevalec je poročal o napravi kanala v Škofjih ulicah. Naprava se je dovolila s kreditom 1705 K.

Obč. svetnik Žužek je poročal o račun. zaključku zgradbe mestne dekliške šole in razrednice pri Sv. Jakobu. Pri kolovadociji je našla komisija vse v najlepšem redu ter se vsled tega izplača podjetnikom zaostali zaslužek v znesku 10.000 K.

Isti poročevalec je poročal o spremembi parcelacije posestva »Kmetске posojilnice ljubljanske okolice« ob Dunajski cesti in Sodnijskih ulicah. Sprememba od prvotne dovolitve je le v tem, da se ob Sodnijskih ulicah mesto štiri zgrade le tri hiše. Sprememba se je odobrila.

Isti poročevalec je poročal o napravi novega kanala z Miklošičeve ceste do Ljubljaničice s posebnim ozirom na odstranitev Mayerjevih hiš. V ta namen se je dovolilo 3500 K, ki se postavijo v proračun prihodnjega leta. Obč. svet. Prosenec je predlagal, naj bi se mislilo z ozirom na velik promet ob Františkanskem mostu na napravo posebnih hodnikov na obeh straneh mostu. Župan je priznal, da je promet res velik, toda naglašal je, da bi naprava takih hodnikov zahtevala ogromne stroške, ki bi postali odveč, ako pride do izsuševanja Barja in s tem do regulacije Ljubljaničice, ker bi se potem most sploh moral podreti.

Končno je še poročal obč. svet. Žužek o spremembi regulacijskega načrta ob domobranski vojašnici. Vled razširjenja vojašnice se namreč zapre nekaterim posestnikom po do njihovih zemljišč na severni strani ter zahtevajo zategadelj novo cesto. Predloženi nasvet za novo cesto se je odklonil.

Prošnja barjanske šole.

Obč. svet. Dimnik je poročal o prošnji šolskega vodstva na Karolinski zemlji za dodatni prispevek 40 K za naročene bloke za pouk risanja. Znesek se je dovolil.

Prošnja stolnega kapitlja.

Obč. svet. Grošelj je poročal o prošnji stolnega kapitlja za odpis zneska 96 K 38 h za večjo porabo vode v Medjatovi hiši. Vodovodni direktorij se je prepričal, da se v tej hiši voda neprevidno in potratno rabi. Prošnja se je vsled tega odklonila.

Interpelacije.

Obč. svet. Kozak je interpeliral župana, kdo je zakupnik tehtnice na

Dalje v prilogi.

Koristka.

Povest.

(Dalje.)

II.

Po mnogih izkušnjah in vsakovrstnih razočaranjih z različnimi ljubimci se je Rozmanovi Matildi končno vender posrečilo, da je postala nevesta. Iztaknila je bila krojaškega pomočnika, ki je bil po sodbi stare Rozmanke pravi vzor marljivega človeka. Delal je po 18 ur na dan in ni šel nikdar v gostilno. Ta krojač je imel fiksno idejo, da si s šivanko prisluži premoženje. Ko je imel prvi stotak prihranjen, je bil prepričan, da doseže kmalu svoj smoter. Od tedaj je samo še govoril o cenah hiš, kajti da postane hišni posestnik, o tem ni bilo dvoma. Jaklič ga je seznanil z Matildo. Morda bi bil dečko še utekel svoji usodi, ali Matilda je bila prekanjena in ga ni izpustila. Zvabila ga je nekega večera pod streho in poskrbela, da jo je stara Rozmanka tam presenetila. Tisti večer je bil pod streho tak polom, da so ljudje v drugih hišah odpirali okna in vpraševali kaj da je. Rozmanka je vpila in razsajala, da bi krojač od strahu skoro omedlel. »Zapeljivcev«, »prečestnikov« in drugih tako

prijaznih besedi je kar deževalo in tudi nekaj las je moralo ločiti od krojačeve glave. Izdale pa so samo grožnje. Ko je Rozmanka naročila poklicati redarja ter začela krojaču obetati, da ga bo redar uklenjenega odgnal v ječo, ko mu je slikala muke, ki ga čakajo na Gradu, kamor pride prav gotovo, je krojač začel omahovati. Vdal se je pa brez pomisleka, ko je Rozmanka povedala, da bo moral zapeljani Matildi plačati odškodnino vsaj sto goldinarjev, če ne več. Ko je krojač to slišal, je bil kar iz uma in je hitro izjavil, da, če je tako, se pa raje oženi z Matildo.

Rozmanka mu je na to lojalno vse odpustila in bodečega zeta slovesno poljubila. Razkrila mu je obenem, da dobi Matilda 25 goldinarjev dote, stari šivalni stroj in posteljo z žimnico, drugega pohištva pa itak ni treba, ker bo novi par lahko stanoval pri materi.

Krojač je bil zdaj s prisiljeno svojo zaroko popolnoma zadovoljen. V svoji nevesti je videl žensko, ki ga ne bo nič veljala in mu bo še pomagala pridobivati in štediti. Zdelo se mu je, da se je s te zaroko znatno približal drugemu stotaku, in to je njegovo srce napolnilo z blaženstvom, ki se je spreminilo v istinito ginjenost, ko ga je

Rozmanka povabila na večerjo. Lipe in njegovi tovariši, ki so imeli ta dan slučajno nekaj denarja, so se na lastne stroške udeležili te večerje in še zložili za vino, s čimer so si pridobili posebno spoštovanje krojačev. In kmalu so sosedje drugi odpirali okna in pošiljali proti nebu glasne tožbe, da jim »banda pri Rozmanki« krati ponočni počitek.

Jaklič je bil ta večer molčeč in slabovoljen. Tudi ko se je pri drugih že pojavil vpliv zavžitega vina, je bil on še popolnoma trezen. S sarkastičnim usmevom je motril početje vinjene družbe. Krojač je bil tako nujan, da je komaj še ječlal in se je vedno stiskal k svoji nevesti. Lipe se je postavil na stol in je deklamiral Schillerjevo pesem »O zvonu«. Sodar je razlagal Olgi, da je napravil načrt za zavarovalnico, ki bo fujarske konje zavarovala za starost in onemoglost. Celo stari Rozmanki je šinilo vino v glavo in zaljubljenost se je naslanjala na Kobeta ter mu šepetaje pripovedovala, da je njeno srce še vedno mlado, čeprav je staro že 45 let. In celo dobri, pošteni Kobe je podlegel alkoholu tako, da je Rozmanki začel pripovedovati osoljene anekdote.

Olgi se je to početje studilo. Sram je bilo zlasti pred Jakličem, ki ta večer ni hotel piti, in je z malicijoznimi svojimi pogledi spravljal Olgo v največjo zadrego.

»Kaj pa je danes z Vami, gospod Jaklič?« ga je končno vprašala, samo da bi obrnila pozornost družbe na njega. In res so vsi planili na Jakliča in ga izpraševali, kaj da mu je, če je postal trapist, ali če se je zapisal med abstinente.

»Navadno si ujedljiv kakor kak ciganski pes«, je kričal Sodar, »danes pa se držiš, kakor pustna šema na Veliki petek.«

»Ne zamerite, čestita družba«, je Jaklič odgovoril zbadljivo, »ali danes so se mi prvič prikazale bele miši in zato nisem v stanu slediti Vašim duhovitim razgovorom. Saj veste — delirium tremens! Ali moja duša se raduje z vami in srce mi trepeče radosti, da vas vidim tako srečne, zadovoljne in vesele.«

»Reci, da smo pijani«, je kričal Lipe. »Srečni in zadovoljni smo samo pijani. Kaj ne, krojač?«

»Ha — ha — pijani,« je godrnjal krojač, ki ni več mogel govoriti. Hotel je vstati s stola, a ta poskus se mu ni posrečil; vzdihnil je globoko in padel nazaj na svoj stol.

dialogu boljše kot kak drug pisatelj z opisovanjem, kar spričuje naravnost eklatantno njegov dramatičen talent. Primerjati je treba samo dikcijo Hančino in učiteljevo ali pa Hančino in Toneta, Amerikanca, ki je rejen kmečki fant ter sili za Hanco in se vozi s kolesjem okoli. Vaški učitelj je človek, ki bi rad iz senc, iz teme, ki hrepeni po nečem, ali nima moči in se sam vedoma proti svoji naturi sili nazaj. Tone je poštenjak, grobih čustev, ali tistih ljudi eden, ki si upajo nekaj z lastnimi močmi. Tone je materijalist, če je Mate umetnik, ki ima dušo, želečo abstraktnosti. Sicer so vse te osebe kolikor toliko za idejo »Križa na gori« brezpomembne, junaka sta le dva, Mate in Hanca, a povest je pravzaprav pisana le radi Hance. Drugi tipi, n. pr. Alma, učiteljica, ki kadi cigarete, ima zapeljive oči in črne lase ter je zaljubljena v umetnika Mateja, učitelj itd. so pa naši ljudje, slovenski rojaki, svedeča niso risani njihove bluze, klobuki, kamizole in suknje, ampak najsubtilnejše strani njihove duše, kajti Cankar ne piše tako kot je treba za Mohorjevo družbo in za pratiko.

(Konec prih.)

in ako je zaprisežen. kate... slučaj, da se je pri par... zjutraj izkazalo 112 kg več kot... eder po semnju. — Župan je ob... ljubil, da se bo o stvari informiral... ter poročal v prihodnji seji. — Obč... svet. Predovič je zavržal Ko... aka, češ, da se mu ne zdi nič... preveč, ako izgubi vol od jutra do... večera 56 kg.

Obč. svet. Svetek je podal sle... dečo interpelacijo:

»Dne 31. decembra 1904 je slavni obč. svet sklenil, da se dosedanja 20% obdinska doklada zviša na 25%. Za takrat so nekateri gg. tovariši izkazali mnenje, da se je bati, da bodo hišni posestniki to priliko porabili za zvišanje stanovanjske najemnine. V kolikor mi je prišlo v vednost, so so baje nekateri hišni posestniki tudi storili ter pod pretvezo, da morajo plačevati odsej višjo mestno doklado, neprimerno zvišali stanovanjsko najemščino. Zvišali so najemnino ne samo za 5, tudi za več odstotkov. In če bi jo bili le za 5%, tedaj je odgovor, da morajo plačevati večjo doklado, skoro popolnoma jalov. Kratak račun nam pokaže to popolnoma jasno.

Recimo, da je plačevala neka stranka doslej najemnine 1000 kron. 5% zvišek znaša 50 K torej plačuje stranka odsej 1050 K. Če bi pri tem starem ostalo in bi hišni posestnik nam trpel povišek doklade, bi bil ta račun:

Od 1000 K proč 15% za vzdrževanje poslopja = 850 K. 26% od tega znaša hišni najemninski davek 226 67 K; od tega davka je znašala dosedaj 20% mestna doklada 45 33 K in znaša 25% odsej 56 66. Torej plačuje hišni posestnik faktično več 1133 K. Če je pa hišni posestnik zvišal najemnino za 5%, to je za 50 kron in to je zgolj radi tega, ker se je zvišala mestna doklada za 5%, to je za 1133 K in pri tem nasproti stranki to še kot vzrok navajal, tedaj njegovo postopanje gotovo ni opravljeno in če stranka sama ne napravi pravega računa, se njena jeza obrne proti občinskemu svetu ozir. občinski upravi, češ, da je pravzaprav ta ta kriva, da mora odsej plačevati koliko večjo najemnino.

Vprašam torej gospoda župana, ali je njemu znano, da se res sedaj v Ljubljani na ta neprimerno način višujejo najemščine.

Župan je odgovorjal, da mu stvar dosedaj ni bila znana, a je tudi težko kaj proti ukreniti, ker je zadeva pritoženo pravnega značaja. Postopanje hišnih posestnikov so zagovarjali obč. svetniki Lenče, Prosenc in Kozak. Posebno zadnji je naglašal, da se čisto naravno, da vzamejo »ubogic« hišni posestniki tam, kjer je kaj vzeti.

Župan je tudi priznaval, da razen v Italiji niso hišni posestniki nikjer tako preobčinski z davki kakor v Avstriji. Napovedal je reformo davkov, ako vlada odobri spremljeni volilni red za mesto Ljubljano.

Obdinski svetnik Svetek je poasnili svojo interpelacijo, ki ni naperjena proti povišanju sploh, temuč le proti neprimerno visokemu povišanju, kakor je zgoraj dokazal s številkami.

Mestni reveži na lovu za hrošči.

Končno je župan naznanil dopis deželnega odbora, naj bi mestna občina primerno sodelovala pri pokončavanju majniških hroščev. Predlagal je, naj se d'voli kakih 300 kron.

»Pijani ste tudi,« je rekel Jaklič. »Ali pa ni morda pijanost edino stanje, v katerem je človek srečen?«

»Zdaj ima pa spet Jaklič prav,« se je oglasil suh mladenič, čigar dolgi in nepočesani lasje so pričali, da se je posvetil liriki. »Slava alkoholu-osvobodilcu.«

»Slava, trikrat slava,« je zakričala družba tako glasno, da se je Rozmanka prestrašila in začela gledati okrog sebe, kakor mačka, kadar grmi.

»Sicer pa ima med sabo dvojico, ki ni srečna samo zaradi tega, ker je pijana,« je nadaljeval Jaklič, »marveč se tudi srečna, ker sta se njuju srečali v ljubezni.«

»Ha — ha — lju — bezen,« je jecjal krojač in se oklenil Olge.

»Združiti se hočeta v svrhu legitimnega pomnoževanja človeškega rodu.« Jaklič je bil vstal in oči so se mu svetile, ko je hudobno nadaljeval: »Sicer je na svetu nekaj ljudi, ki zastopajo mnenje, da je preobljudenost že tak silna in da je že zdaj premalo kruha na svetu, ali čim več je proletarijata, toliko bolje je za kapitaliste in zato blagoslavljam trenotek, ko sta v čisti ljubezni našla današnji ženinih nevesta.« (Dalje prih.)

v ta namen, da se razdele mesto običajnih mesečnih podpor mestnim revežem le po količini nabranih hroščev.

Ostale točke dnevnega reda so se rešile v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. maja.

— **Avstrijska mesta z lastnim statutom** imajo v petek 5. in v soboto 6. t. m. na Dunaju zborovanje. Pri tem zborovanju bodo Ljubljano zastopali gg: župan Ivan Hribar in obč. svetovalec Ivan Plančan in dr. Ivan Tavčar.

— **II. ustanovnik „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“.** Kakor je iz poročila o seji občinskega sveta ljubljanskega razvidno, je občinski svet na predlog g. župana Ivana Hribarja sklenil, da pristopi mestna občina ljubljanska »Društvu slovenskih književnikov in časnikarjev« kot ustanovnica in plača 200 K. Mestna občina ljubljanska je torej za dr. Tavčarjem prva, ki ve dostojno ceniti važnost novega društva. Da bi nje nemu zgledu sledile tudi druge slovenske občine in vsi zavedni slovenski rodoljubi!

— **„Društvo slov. književnikov in časnikarjev“** je sklenilo, da izda ob priliki odkritja Prešernovega spomenika v Ljubljani, ki bo meseca avgusta, poljudno pisano knjižico o prvaku slovenskih pesnikov Prešernu, namenjeno in prvi vrsti za mladino in najširše narodne sloje. Odbor je naprosil g. Engelberta Gangla v Idriji, da spiše to brošurico.

— **Kaj je z nemško šolo v Mozirju?** Pretekli teden so nemški listi z velikim veseljem in zadoščanjem poročali, da je občinski zastop v Mozirju, v tem svoje dni tako sloveden narodnem trgu v Savinski dolini, sklenil, da se naj na tamkajšnji trirazredni ljudski šoli osnuje še IV. razred, v katerem se naj poučuje izključno v nemškem jeziku; kot učitelj v tem razredu pa se naj nastavi trd Nemeec. Mi smo to vest zabeležili, ne da bi verjeli, da bi se mogli Slovenci, ki še imajo vsaj iskrico narodnega čuvstva in ponosa v sebi, spozabiti tako daleč. A vendar je dotična vest, kakor se nam poroča iz Mozirja, popolnoma resnična! Mozirje, ki je bilo svoje dni središče narodnega gibanja na slovenskem Štajerskem in kjer se je za Ljubljano ustanovil prvi slovenski »Sokol«, si je umazalo in onečastilo svoje pošteno slovensko ime in storilo nečuden naroden greh, kakršnega še dosedaj ni zagrešila nobena slovenska občina na Štajerskem. To je škandal, kakršnega še menda nismo doživeli na Slovenskem, da bi se slovenska občina, kjer ni niti enega rojenega Nemca, potegovala za izključno nemško šolo, zato ga je tudi treba pred slovensko javnostjo pribiti in po zaslugi ožigostati. Kakšen pa je tisti občinski odbor, ki bi tako rad svoje sodbane osrečil s sadovi nemške, morda celo šulverajnske šole? Informiral smo se in izvedeli, da tvorijo ta občinski odbor pristni najborniranejši klerikalci, katerim je pred približno štirimi leti priboril z mogo zloglasni kaptlan Pankrac Gregorc. Nedavno tega so bile nove volitve in izvoljeni so bili v odbor sami klerikalci. »Slovenski Gospodar« in z njim »Slovenec« sta to izvolitev z velikim veseljem pozdravljala in naglašala, da so vsi izvoljeni odborniki verni katoličani in navdušeni narodnjaki, ki jamčijo svojim imenom in svojim značajem za to, da se občina nahaja v najboljših rokah. Tu se je zopet pokazala v pravi luči narodnost, ki jo imajo vedno na jeziku klerikalci! Radovedni smo, kaj poredeta k temu škandalu »Slovenec« in »Gospodar« in kako bosta skušala opravičiti in oprati svoje ljudi? Po liguorjanski morali seveda! Dotični predlog, da se naj ustanovi

v Mozirju nemška šola, je stavil neki tjakaj priseljeni pek, in klerikalni odborniki nekdanji najbolj narodnega trga na Slovenskem so ta predlog s odobravanjem sprejeli soglasno. Preprišani smo, da bi se pokojni Li pold, ki se je toliko boril za slovenstvo na Štajerskem, obrnil v grobu, ako bi vedel, da so se v narodnem Mozirju našle izdajice, ki se potegujejo za nemško šolo! — Čujemo, da nemara tičita za to akcijo okr. glavar Suppanovich, tisti, ki je celjskemu »Sokolu« zaplenil v Ljutomeru zastavo, in njegov kancelist Blasehitsch. Pristna Nemea kajpak, kakor že kažeš imeni!

— **Neotesan duhovnik.** Mestni vrtnar gosp. Heintz je napravil v nedeljo s svojo rodovino izlet v Škofjo Loko. Kot dober kristjan je svoji služkinji rad dovolil, da je šla v Škofji Loki k nauku v cerkev. Medtem pa je otrok postal bolan in g. Heintz je sklenil, da se takoj ob 4 pop. vrne v Ljubljano. Šel je torej v cerkev iskat deklo. Stopil je v cerkev in se oziral, kje da je dekla. Vedel se je popolnoma spodobno, kar se pač samo ob sebi razume, ali župnik Sinkovec ga je začel takoj fiksirati tako ostantativno in izvajajoče, da so vsi ljudje okoli račali svoje poglede na tujca. Ko je g. Heintz zagledal svojo deklo, je previdno stopil k nji in ji zašepetal, da mora domov. Zdaj pa se je Sinkovec zadel kakor kakravar: »Tu boš meni mir dali — vi eden — tu boš mir dali.« Vsa cerkev je bila pokonci, kakor da se je kdo ve kaj zgodilo in ko bi gosp. Heintz ne bil odšel, bi se bilo lahko še kaj zgodilo. Ko bi se kak civilni človek v cerkvi tako nespodobno obnašal, kakor fajmošter Sinkovec, bi ga drž. pravdnništvo hitro prijelo. Naj začne drž. pravdnništvo enkrat duhovnike učit, kako se morajo v cerkvi obnašati.

— **Zanimiva kazenska razprava v Radovljici.** V soboto po cesarjevem rojstnem dnevu lanskega leta so se vozili 13letni Alojzij Plemelj in še štirje drugi fantiči s cerkveno ladjo po bleškem jezeru. Bleški župnik Janez Oblak jih je zapazil, ko se je v drugem čolnu vozil v dvema župnikoma. Dal je veslati za njimi in jim zaklical, naj počakajo, da se bodo vkup vozili. Dečki so res počakali s svojo ladjo. Ko so prišli skupaj, skočil je Oblak v njihovo ladjo in prijel dečka Ravnika za ušesa, ker se mu je zdelo, da se smeje. Ko mu je pa njegov kolega povedal, da se Plemelj smeje, udaril ga je petkrat čez glavo in preko levega ušesa. Deček je, kakor pripoveduje, čutil, da mu je nekaj v ušesu počelo in da ga je silno zabolelo. Vendar je prišel še domov, kjer se je vlegel in ležal potem do petka. Ves ta čas je čutil v ušesu ostro bodenje, na blazini so se pa poznali sledovi krvi, ki mu je tekla iz ušesa. V petek je šel oče z dečkom, ki je nekoliko okrevljal, k dr. Klimeku na Bled, da bi ga preiskal. Ko je pa ta slišal, kdo da je dečka klofotal, ga ni hotel preiskati. Takišto se je zgodilo pri dr. Jelovšku v Radovljici. Šele dr. Voves ga je preiskal, a izdal spridevalo in svoje zdravniško mnenje, da niso bile župnikove zašušne nobena telesna poškodba. Oče dečkov je tožil na to župnika Oblaka zaradi razžaljenja časti in Oblak je bil od radovljiškega sodišča obsojen na 20 K oziroma na 24 ur zapora. Vzkliceno sodišče v Ljubljani ga je pa oprostil, ker ni našlo v tem slučaju kaznjivega dejanja. Dečka je nato preiskal specialista za ušesne bolezni dr. Demeter vitez Bleiweis Trsteniški v Ljubljani in na podlagi večkratnih preiskavanj izdal spridevalo, da je bil fant faktično lahko telesno poškodovan in da mu je vsled danih zašušnic počil bobnič. Oče Plemelj je po svojem zastopniku 23. novembra 1904 stavil predlog na obnovo kazenskega postopanja in ga oprl na dr. Bleiweisovo zdravniško spridevalo in na priče, ki so videle dogodek in vedele za dečkovo bolezen. Po pretku

neka mesec se je včeraj vršila razprava. Župnik Oblak ne taji, da je fant oklofotal, trdi le, da je popolnoma izključeno, da bi bil on vzrok pošenega bobniča. Tudi trdi, da se je ves dogodek vršil dva dni prej, nego pove Alojzij Plemelj, ki kot zasebni udeleženec zaslišan prezizno in natančno opisuje ves dogodek in pravi, da še sedaj čuti bolečine v ušesu, če se vreme spremeni. Razprava se je preložila in bodo prihodnji zaslišane še enkrat vse stare priče, nekaj novih in pet zdravnikov, namreč dr. Klimek, dr. Jelovšek, dr. Voves, dr. Demeter Bleiweis in dr. Schuster. O njej bomo svoječasno poročali. Že danes pa lahko rečemo, da so bile župnikove zašušnice take, da se nikakor ne strinjajo z njegovim stanom in njegovim vzvišenim poklicom.

— **Imenovanje.** Kranjska finančna direkcija je imenovala po možne sluga Antona Čudna, Antona Prevca in Friderika Wabro definitivnim uradnim slugom v področju finančnega ravnateljstva za Kranjsko.

— **„Slovenske Matice“** CXXXVIII. odborova seja bo v sredo, dne 10. velikega travna ob petih popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o 137. odborovi seji. 3. Poročilo o računih za leto 1904. 4. Poročilo o pripravah za redni občni zbor. 5. Tajnikovo poročilo. 6. Eventualia.

— **Umrla** je danes gospa Karolina Persche, vdova po c. kr. deželno sodnem nadsvetniku. — Včeraj pa je umrl Adalbert Zelenka, ces. kr. poštni sprevidnik v poklju, oče tovarnarja testenina gosp. Edvarda Zelenka.

— **Ustanove za obrtno učilišča.** Državna uprava je v 89. številki uradnega lista razpisala več ustanov za obiskovalce obrtnih šol. Kakor se nam poroča iz merodajnega mesta, morejo te ustanove dobiti tudi obiskovalci zimskih kurzov za stavbene obrtnike. Ubožnim, a nadarjenim in podjetnim mojstrom, osobito pa pomočnikom zidarskega, tesarskega in kamnoseškega obrta je tedaj dana možnost, dobiti izdatno podporo (40 kron mesečno) za obisk zimskih kurzov na ljubljanski c. kr. umetno-strokovni šoli. V interesu imenovanih obrtov naj bodo s tem opozorjeno na navedene ustanove. Prošnje je vložiti do 15. maja pri zavetelstvu ces. kr. umetno-obrtno strokovne šole v Ljubljani.

— **Žrebanje porotnikov** za II. dobo porotniškega zasedanja pri tukajšnjem dežel. sodišču. Glavni porotniki: Bahovec Ivan, trgovec, gostilničar in posestnik, Bizjak Ivan, pek in posestnik oba v Ljubljani; Boe Anton, posestnik in barvar na Glincah; Burger Leopold, trgovec v Ljubljani; Bukovec Martin, posestnik v Toplicah pri Zagorju; Cukjati Josip, posestnik pri Sv. Gotthardu pri Brdu; Dagarin Luka, posestnik v Pušalu; Didič France, posestnik in sedlar v Idriji; Fabian Franc, trgovec in posestnik v Ljubljani; Gams Ivan, posest. v Iški loki; Golob Franc; Grobelnik Ivan, trgovec v Ljubljani; Jarc Franjo, veleposestnik v Medvodah; Jenko Avguštin, pek in posestnik v Ljubljani; Kemperle Jernej, trgovec v Kamniku; Klavda Martin, trgovec v Zaspju; Kozak Josip, mesar in posestnik, Krapš Anton, kavarnar oba v Ljubljani; Križaj Anton, gostilničar in posest. v Orehu; Kumš Anton, zasebnik v Ljubljani; Lassnigg Sebastijan, posestnik in pek v Trzinu; Lebinger Henrik, trgovec v Litiji; Luckmann Josip, trgovec in posestnik v Ljubljani; Mally Karl B., posestnik in tovarnar v Trzinu; Marc Ivan, mlinar in posestnik v Planini; Markež Ivan, gostilničar v Bistrici; Mayer Karl, graščak v Ložeh pri Vipavi; Modrijan Ivan, trgovec in posestnik v Planini; Samsa Josip, trgovec in posestnik v Il. Bistrici; Spoljarič Ivan, posestnik v Ljubljani; Suša Anton, trgovec in posestnik v Senočeah; Tomažič Avguštin, agent, Trpin Jakob, prevoznik, gostilničar in posestnik, oba v Ljubljani; Uršič Andrej, gostilničar in posestnik v Il. Bistrici; Vurnik Ivan, podobar in posestnik, Zupanec Urban, trgovec in posest., oba v Ljubljani. — Nadomestni porotniki: Bolte Gašper, izdelovalec sodovice, Boveon Andrej, stolar in posestnik, Hartman Matevž, gostilničar, Javornik Jožef, posestnik, Klun Stefan, posestnik, Kranje Andrej, branjevec in posestnik, Mihelič Franjo, gostilničar, Taškar Andrej, krznar in posestnik; Treo Anton, poslovedja in posestnik, vsi v Ljubljani.

— **Zdravju kvarni običaji.** Dopisovalec nekega dunajskega dnevnika je izrekel pred kratkim svoje zašudenje, da je še vedno dovoljeno prodajati živila po cestah in v odprtih kočarah. Opazoval je, kako se ob prašnih dneh vlagajo celi oblaki prahu na razstavljena jedila, katera pa vkljub temu kupujejo in zauživajo mimo ihoči, posebno otroci, ne da bi jih morda obrisali. Z upravičenjem je označil to kot zdravju skrajno kvarno, kajti znano je, da se v cestnem prahu nahajajo nebroj bolezenskih kali, posebno tudi onih jetike. Zah-teval je torej, da naj bi se za živila uporabljale kočare s prozornim pokrovom iz celuloida. Zelo umestno bi bilo, če bi se tudi pri nas udomačila taka navada, vsaj dotle, da se otvori mestna tržnica in s tem preneha zdravju kvarno prodajanje živil na prostem. Taka živila, ki jih ni mogoče oprati, kakor kruh in pecivo, naj bi se pa sploh ne prodajala na prostem. A vendar se pri nas to še vedno godi, da nekateri branjevoji kruh in pecivo naravnost razpostavljajo na ogled in v prah. Komur je ležeče na svojem zdravju, ta naj takega kruha ne kupuje. — Ravno tako zdravju kvarno je otipavanje jedil, posebno kruha. O priki kolere in legarja je neki odlok ministrstva za notranje stvari posebno opozarjal, na to nevarno razvado. Koliko onih, ki otipavajo po gostilnah in pekarijah žemlje, je bolnih ali saj pride v dotiko z bolniki. Občinstvo naj bi v lastnem interesu zahtevalo, da odbira prodajalka kruh in ga oddaja v papirnatih vrečicah. Peki in prodajalci so za snažnost odgovorni in se temu primerno ravnajo. A tudi drugih jedil kakor sadja in zelenjave, ne kaže izbirati in otipavati. Treba bi bilo le občinstvo in prodajalko v tem smislu vzgajati. Kdor bi na primer v Parizu ali drugod kje na Francoskem hotel otipati ali sam izbrati sadje, tega bi prodajalka tako ozmerjala, da bi takoj pobral kopita. Na Francoskem se otipavanje jedil splošno smatra kot grodo razvado. Zato pa tudi prodajalka kaj snažno in okusno ravnajo z jedili.

— **I. hrvaško društvo „Kolo“ v Ljubljani.** V četrtek, dne 4. maja ob 8. uri se vrši glavno zborovanje v restavraciji »Narodnega doma«.

— **Vojak odpeljal kolo.** Pri izposojevalcu koles Jos. Plešku na Glincah št. 30. si je 2. maja izposodil neki vojak Dürkop-Diana kolo za dopolne, a ga še do danes ni vrnil. Ako je komu kaj znano o vojaku cziz. kolesu, naj blagovolji sporočiti imenovanemu.

— **Silovit mož.** Žandarmerija na Viču je aretovala delavca Jakoba Skoda na Glincah, ker je kakih štiriinast dni trpinčil svojo ženo in ji grozil, da jo ubije. Žena je noči prebila na prostem. Surovež je pred kratkim vrgel namizni nož vanjo in le sreči se je zahvaliti, da jo ni zadel.

— **Stara Ljubljana** izginja. Danes se je pričelo s podiranjem Majerjeve hiše pred frančiškansko cerkvijo. Ko izgine ta, potem pa še Bučarjeva hiša, ki se ima tudi odstraniti, bo na tem kraju eden najlepših prostorov v Novi Ljubljani.

— **Zabodel** je 25. aprila popoldne oženjeni posestnik Ivan Krč v Kokri pri Kranju Ignacija Strose z žepnim nočem v prsi, da se je ta zgrudil na tla in čez četrt ure umrl. Krča so zaprli.

— **Vlom v župno cerkev.** 1. t. m. proti jutru je neznan tat vlomil v župno cerkev v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Odstranil je pri nekem stranskem oknu železje in vzel iz zaprtega tabernaklja pri dveh ciborijih zgornji del (kelih) in okoli 300 posvečenih hostij, iz monštrance pa mesec s hostijo. Tabernakelj je odprl z dletom in zlomil tudi dva kamenita stebra, s čimer je povzročil 300 K škode.

— **Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.** Alojzij Veber je na trgu v Kočevju zmerjal mestnega stražnika z »Bube« in »Lsusbube«, pri aretaciji se mu je pa ustavljal in ga udaril po zobeh. Ker se je zgovarjal s pijanostjo in ker se je skazalo, da je deloma sam deloma v družbi spil tisti dan nad 20 litrov vina, dobil je 1 1/2 meseca ječe. — Luka Hudorovič, cigan iz Hrvaške, je službovožnega stražnika pital s hudičem in mu s težkim kamenjem v roki pretel. Sedel bo 14 dni in se 2krat postil. — Ivan Steruad se je s prijateljem Janezom Šuštarjem začel v šali vrtiti, potem metati, konec je bil pa tepež, pri katerem je Sternad Šuštarja s čevljem osuval. Sodišče v Velikih Laščah ga je obsodilo na 24 ur zapora in vzkliceno sodišče je obsodbo potrdilo. — Jernej Terhlen od Sv. Gregorja ni hotel napraviti v kuhinji »šinjaka« (varnostne priprave), da je bila vsled tega nevarnost ognja velika, zlasti ker so pri Sv. Gregorju hiše stlačene. Plačal bo zaradi tega 10 K, zaradi nespodobnega obnašanja pri sodišču v Kočevju je pa dobil še 48 ur.

Antona Tim se kliče dedič, čigar bivališče je neznano.

C. kr. okrajno sodišče v Višnjigori naznanja, da je umrla dne 21. svečana 1905 Ana Miklavčič iz Oselce št. 11 zapustivši naredbo poslednje volje. Ker je sodišču bivališče njenih otrok Matija in Ane Miklavčič neznaue, se pozivl ata taista, da se v enem letu od spodaj imenovanega dne pri tem sodišču javita in zglasita za dediča, ker bi se sicer zapuščina obravnavala le z zglasivšimi se dediči in z njima postavljenim skrbnikom.

C. kr. okrajno sodišče v Višnjigori, odd. I.
dne 21. aprila 1905.

Najboljše za Vaše zdravje!

CERES JABOLČNI SOK

1223-5

Neglede na dragoceno izdelovanje te izvrstne iz čistega soka svežih jabolk obstoječe namizne pjače, prodajam isto zaradi splošnega razširjenja še

ceneje.

Pristen samo z varstveno znakom: „Pijoč angel“.

Izdelovalnice za CERES, Viljem Schicht, Ringelshain i. B.

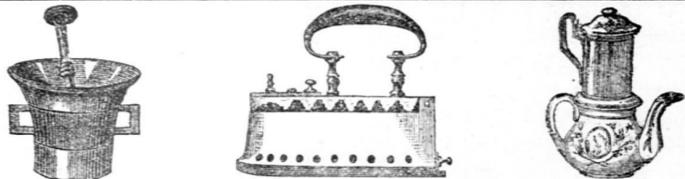
Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obozi: i vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee. Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m jutraj obozni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine v are, Heb, Francove v are, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne obozni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Inomost, Bregene, Zeneva, Pariz, Dunaj. — Ob 8. uri 58 m popoldne obozni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine v are, Heb, Francove v are, Karlove v are, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obozni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obozni vlaki. Ob 7. uri 17 m jutraj v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 28 m jutraj obozni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, direkt. voz I. II. razr.). Solnograd Franzensfeste Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m jutraj obozni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obozni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove v are, Heb, Marijine v are, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregene, Inomost, Zell ob Jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 24 m popoldne obozni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer obozni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, in Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Linc, Budejovic, Plzena, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obozni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta iz Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6 uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Ernest Hammerschmidta naslednik 3474-23

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

Valvazorjev trg št. 6 — Ljubljana — Prešernove ulice št. 50.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Na najvišji ukaz Njegovoga c. in kr. apostol. Veličanstva.

XXIV. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija

edina v Avstriji postavno dovoljena

ima 18.898 dobitkov v gotovini

v skupnem znesku 512.980 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron v gotovini.

Zrebanje bo nepreklicno dne 15. junija 1905.

Ena srečka velja 4 krone.

Srečke se dobijo pri oddelku za državne loterije na Dunaju III., Vordere Zollamtstrasse 7, v loterijah, trafikah, pri davčnih, poštnih, brzovanih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za odjemalce srečk zastoj.

Srečke se dostavljajo poštnine prosto.

C. kr. loterijsko-dohodninsko ravnateljstvo.

Oddelek za državne loterije.

Stanovanje

na Kongresnem trgu št. 13, v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob s pritliklinami, se odda za avgustov termin.

Več se izve pri hišniku istotam ali v pisarni ravnateljstva užitinskega zakupa, Dunajska cesta št. 31.

Mlad komptoarist

zmožen dveh deželnih jezikov, želi svojo službo v kratkem premeniti.

Ponudbe je poslati pod „komptoarist 100“ uprav. „Slov. Naroda“.

Išče se za avgust

stanovanje

z eno sobo in kuhinjo, blevom za dva konja in skladiščem v bližini južne železnice.

Ponudbe se prosijo na upravništvo „Slov. Naroda“.

Miladi

mizarski pomočniki

ki si hote zagotoviti trdno in stalno eksistenco ob dobrem zaslužku, **dobe dela**, dobro vajo in veliko plačo, v tvornici za klavirje

781-13

Bremitz v Trstu, Borzni trg.

Za filialko na Bledu

iščem za mogoče takojšnji nastop spretno in pošteno

prodajalko.

Za zimse mesece zagotavljam nastavljenje v ljubljanski trgovini.

Oton Fischer

knjigarna.

1410-1

Odda se s 1. avgustom dvoje lepih suhih, zračnih

stanovanj

in sicer prvo celo II. nadstropje čisto za sebe, obstoječe iz 5 sob, ena z balkonom in drugimi pritliklinami in drugo v III. nadstropju, obstoječe iz 3 sob s pritliklinami.

Vpraša se v Židovskih ulicah št. 1, I. nadstr.

1430-1

Prodasta se v Spodnji Šiški

tik cerkve Sv. Jerneja št. 2 in ob glavni cesti

dve hiši

z več stanovanji in dvema prodajalnica. Pogoji so jako ugodni in bi bilo takoj plačati samo 10.000 gld., drugo pa bi lahko ostalo na hiši.

Več se izve pri lastniku Jožefu Seidl v Spodnji Šiški ali pa v gostilni „pri Figovcu“ v Ljubljani vsak dan ob 9. uri dopoldne.

1434-1

Popolnoma opravljeni

prostori

za manufakturno trgovino

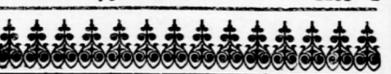
v hiši št. 25 na Mestnem trgu v Ljubljani se dajo v najem.

Ravnatom so tudi ceno naprodaj

štelaze, pudelni itd.

Več v zavarovalnični pisarni v I. nadstropju iste hiše.

1435-1

Ženitna ponudba.

Lastnik tvornice v bližini Ljubljane, ki mu docela manjka znanja z damami, bi se rad oženil z ne premlado premožno devojko. Samo direktne ponudbe pod najstrožjo diskrecijo se prosijo pod šifro: „Rodovinska sreča“, glavna pošta v Ljubljani, poste restante, proti inseratnemu listu.

1431-1

Vinska trgovina

Jvan Gašparini Gržina in sin

opustil kupčijo v Kamniku na Kranjskem in se preselil v

Pulj, Via di Circonvallazione št. 1

ter se priporoča slav. občinstvu tudi zanaprej s prav izvrstno postrežbo. Vzorci se odpošiljajo poštnine prosto. Nizke cene.

1401-2

Stavbeni les, apno in pesek

se proda v četrtek, dne 4. t. m.

iz konkurzne mase Gregorja Stanonika v Rožni dolini, in sicer na kuali pri hiši št. 145.

Stare smrečje dile, — smrečji okrogli les, — smrečji tramovi okolu 400 komadov, od 2 m do 10 m dolgih in od 3/4 do 6/8 in 8/10 širokih, — 10 hrastovih debel po 2 do 3 m dolgih, — novih smrečjih dil okolu 1700 komadov po 1 colo debelih, — tri orehove dile po 2 m dolge, 4 cole debele, — stari les za drva, — 12 starih zidarskih zabojev za malto, — 14 m³ finega peska; lestvice, — 300 kolov za fižol, — 16 metrskihcentov mrve, — osem vozov gnoja, — ugašenega apna okolu 44m³ in nekaj starega lesenega orodja.

Prodaja bode v četrtek, dne 4. maja popoldne ob 3. uri v Rožni dolini pri hiši št. 145.

Kupnina se plača takoj. Kupljeno blago se po plačilu vzame in odstrani najkasneje v 8 dneh. Za ohranitev še ne vzete blaga se ne jamči. Inventarna cena se prijavi pri dražbi. Inventar pa je na razpolago za vpogled vsak dan pri podpisnem.

Dr. F. Papež

upravnik konkurzne mase Stanonikove.

1427-2

Popotnik pridem čez goro, od doma jemljem še slovo, in kamor se oko ozre, povsod se Cvekovi brinovi pje.

1896-1

Nič boljšega za

pečenje
praženje
kuhanje

nego **Ceres**

jedilna

mast

iz svežih kokosovih orehov okusna, lahko prebavna, izdatna v rabi, jako cena jedilna mast.

Izdelovalnice živil „Ceres“ Ringelshain.

Častita gospodinja!

Jedilna mast „Ceres“ ni umetna mast, nego čisti prirodni proizvod. Ni je toščee, ki bolj prijala človeškemu organizmu nego mast kokosovih orehov. Zaradi lahke prebavnosti je to najboljša jedilna mast za ljudi, ki bolehalo za slabim prebavljanjem.

1101-8

Stanovanje

na Bregu št. 2, z 2 sobama, kuhinjo in shrambo, se takoj odda.

Več se poižve v I. nadstropju iste hiše. 1405-3

Deček

ki ima veselje učiti se dimnikarstva, se takoj sprejme.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1411 2

Stanovanje

s 5 sobami v I. nadstropju hiše št. 20 na Rimski cesti se odda s 1. avgustom.

Vpraša se pri F. Supančiču istotam. 1412-2

Pozor!

I. kranjsko reklamno podjetje
W. K. NUČIČ,
Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 6
naznanja
da izide v kratkem 1436-1
Prvi slovenski kašipot
za kolesarje in pešce.

!Redka prilika!

Očividno ceno!
500 nakitnih stvari
samo 1 gl. 75 kr.

Prekr. pozlač. preciz. ura, ki natančno gre s 3letno garan. in s prim. verižico, mod. moška sviln. kravata, 3 ff. žepni robci, mičen moški pristan z imit. kamnom, prekr. usnj. denarnica, prekr. žepno toalet. ogledalce, par manš. gumbov, 3 naprsni gumbi, 3% doble-zlato s pat. zapono, fin. nikljast pisalnik, presrčen album s 36 slikami, najl. na svetu, eleg. par. broša (novost), par. butonov iz sim. briji, kaj podobno, 3 šaljivi predm. v veselje mladim in starim, 20 važnih kor. predm. in še 400 razl. stvari pri hiši neutrpnih. Vse skupaj z uro vred. ki je sama vredna denarja, samo gl. 175. Po povzetju ali če se pošlje denar naprej 1437 razpošilja eksportni dom

A. GELB, Krakov 11.

Brez rizika, ker se neugaj. nazaj vzame.

Prva hrvatska
tovarna
žaluzij, rolet,
lesenih in železnih zatvornic za okna in prodajalnice.

G. SKRBIČ

Zagreb, Ilica 40

1905-7

svoje priznane solidne, točne in cenene proizvode. Ceniki zastoj in franko.

Modna trgovina

RUDOLF JESENKO

Stari trg št. 13

1912-19

veliko zalogo modnega blaga za dame in gospode iz najbolj renomiranih tovarn.

Vedno najnovejšje kravate.

Edina zaloga

patentovanih kravate z zraven spadajočim gumbom.

Nedosežena novost!!
Bluze, spodnja krila, predpasniki, šerpe, žepni robci, damske čepice, glave in trikot rokavice, moške in damske nogavice, belo in trikot perilo

Solidno blago. Nizke cene.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške zenitinske kaveje

Eskompt in tokasno menlo. Borzua naročila.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Daje prodajno na vrednostno papirje.

Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Borzua naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vziđa.

Promet s čeki in nakaznicami.

I^a jedilno mast

pošilja po 78 v. klgr. v vsaki množini firma LAD. URBAN & spol., Praga—Žižkov.

Krasno izbero konfekcije za dame in deklice

kakor tudi

manufakturno blago perilo

vsakovrstne preproge

i. t. d.

19

priporoča

Anton Schuster

Ljubljana

Špitalske ulice šte. 7.

Solidno blago. Nizke cene.

Št. 605.

Razglas.

1432

Ker se bode mudil v Sežani v času od 12. do 18. maja t. l. generalni štab, se preloži letošnji semenj sežanski od 12. maja na

24. dan istega meseca.

Županstvo v Sežani
dne 1. maja 1905.

Založnik c. kr. drž. uradnikov.

Ljubljana **J. KEBER** Ljubljana
Stari trg št. 9 Stari trg št. 9

priporoča svojo tovarniško zalogo

suknenedga, platnenedga in perilnenedga blaga po izredno nizkih stalnih cenah. 3437-28

== Kravate in perilo. ==

Potrebščine za krojače in šivilje. *

Dr. IVAN ORAŽEN

zdravnik v Ljubljani

daje na znanje, da je otvoril

na Turjaškem trgu št. 4 v I. nadstr.

svoj lastni

ortopedično-zdravilni zavod

v katerem se bode zdravilo: raznovrstno skrivljenje hrbtnice, izbočen hrbet, nenake rame, skrivljene, ploske in čokaste noge, neenaka ledja itd.

Telovadili bodo tudi zdravi otroci, da se pri njih zabranijo taka pohabljenja. (Proste vaje in vaje na aparatih.)

334-14

Masaža za odrasle.

Vse to se bo izvrševalo pod osebnim nadzorstvom dr. Oražna, ki daje pojasnila ob svojih ordinacijskih urah od 9-10. dopoldne in od 2-3. popoldne

v Wolfovih ulicah št. 12, I. nadstr.

PRIZNANO NAJBOLJŠE OLJNATE BARVE.

FIRNEŽ LE IZ KRANJSKEGA LANENEGA OLJA.

TUZEMSKI IN INOZEMSKI LAKI.

NAJFINEJŠE TELEFON 154.

BARVE ZA UMETNIKE

DR. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU

FINE OLJNATE BARVE ZA

ŠTUDIJE DR. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU

(PUSICA 20 VIN) MEČILA,

APARATE, BARVE IN PREDLOGE ZA

ŽGALNO SLIKANJE

VELIKO IZBIRO

LESENIM IZDELKOV

ZA VŽIGANJE IN POSLIKANJE IMATA

BRATA EBERL

TOVARNA OLJNATIH BARV, LAKOV IN FIRNEŽEV

MIKLOŠIČEVA CESTA 6

LJUBLJANA.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

Stanovanje

s krasnim razgledom, s 4 sobami, veranda in pritlikinami, se odda za agustov termin na Gruberjeve nabrežju št. 6, I. nadstropje.

Več se izve istotam. 1428-

Cene stanovanjem do 1. junija in od 1. septembra 25% pod tarifo.

Od 1. junija interurbana telefonska zveza

Zdravilišče Krapinske Toplice

Sezona od 1. maja do konca oktobra. Hrvatskem

Leta 1904 je bilo 5120 ljudi. Od gorjanske železniške postaje Zabok-Krapinske Toplice oddaljene eno, od postaje Rogatec, lok. žel. Grobelno-Rogatec, pa daleč uri vožnje. Od 1. maja vsak dan omnibus k vsakemu vlaku proge Zabok-Krapinske Toplice, k postaji Rogatec k popoldanskemu vlaku. — 30° do 35° R (37° do 43° F) gorke akrototerme, ki eminentno vplivajo proti protinu, mišični in členski revmi in njih posledičnim boleznim, pri lishji, nevralgiji, kožnih boleznih in ranah, kronični Brightljevji boleznij, otrpjenju, pri najhujših ženskih boleznih. — Velike b. sineke, separatne kopeli, kopeli v banji in pršne kopeli, izvrstno urejene potlinice (sudariji), masaža, elektrika, šved. zdravilna gimnastika. — Udobna stanovanja, dobre ne drage restavracije; stalna topliška godila. Razsežni senčni sprehodi, prostor za tenis-igro itd. Kopalniški zdravnik dr. E. Maj. — Brošure se dobe v vseh knjigarnah. Prospekte in pojasnila pošilja 1340-3 kopalniško ravnateljstvo.

Slovenske muzikalije

ravnokar izšlo!

Govekar Fr.: Rokovnjači, uglasbil Viktor Parma, kompletno K 10-70.

Posamezno:

1. Overture za klavir . . . K 250
2. Kuplet za moški glas s klavirjem . . . " 1-
3. Zora vstaja, za sopran s klavirjem . . . " 1-
4. Cvetičih deklic prsa bela, samospjev (sopran), z mešanim zborom ob spremljevanju klavirja . . . " 2-
5. Mladi vojaki, koračnica za klavir in petje . . . " 120
6. a) Oj zlata vinska kaplja ti, samospjev z moškim zborom. " 3-
- b) Povsod me poznajo, samospjev iz „Zdravice“ . . . " 3-

Govekar Fr.: Legijonarji, uglasbil Viktor Parma, kompletno K 11-20.

Posamezno:

1. Zapoji mi, ptičica, glasno, pesem za sopran s klavirjem . . . K 120
2. V petju oglasimo, moški zbor s klavirjem . . . " 180
3. Kuplet za moški glas s klavirjem . . . " 1-
4. Romanca, samospjev (tenor) z moškim zborom ob spremljevanju klavirja . . . " 180
5. Ptičica, pesem za sopran s klavirjem . . . " 120
6. Skoz vas, koračnica. Po besedah J. Stritarja. Za klavir (s petjem ad libitum) . . . " 120
7. Sezidal sem si vinski hram, samospjev z moškim zborom. Za petje in klavir iz „Zdravice“ . . . " 3-

Dalje: 3268-2b

Viktor Parma: Mladi vojaki, koračnica s petjem ad libitum. Ze 3. izdaja . . . K 120

Viktor Parma: Mladi vojaki, za citre . . . " 1-

Viktor Parma: Slovenske cvetke, potpourri po slovenskih napevih . . . " 250

Viktor Parma: Triglavske rože, valček po slovenskih napevih . . . " 250

Viktor Parma: Zdravice, za petje in klavir . . . " 3-

Zirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, I. zvezek K 120, po pošti K 130.

Zirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, II. zvezek K 120, po pošti K 130.

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani. Katalogi gratis in franko. Izposojevalnica muzikalij obsega 10.000 števil.

Mesečni abonement, s premijami. Razpošilja tudi na zunan

Oton Fischer

trgovina z muzikalijami v Ljubljani.